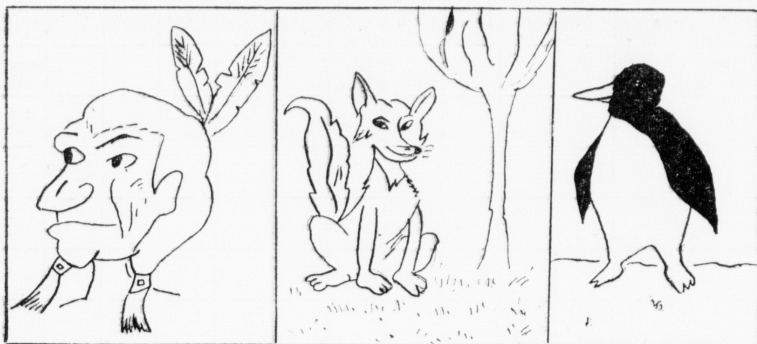
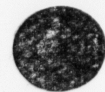

Den 13-årige Ingelise fra Næstved, som ikke ønsker sit efternavn og sin adresse offentliggjort, har sendt mig disse tre udmærkede tegninger. Ingelise synes selv bedst om indianeren, men da det var meget svært for mig at træffe et valg, har jeg brugt dem alle tre.

DRENGES OG PIGERS HÅR

Tegning af Anni Christoffersen,
Frihedsvej 22, Stubbekøbing.

Agnes Clausen (14 år), Baldersvej 30, Fredericia, skriver: — Hvorfor skælder ældre folk tit ud over drengenes lange hår, mens de finder, at noget tilsvarende hos piger er helt i sin orden? Spørger man dem om grunden, svarer de gerne, at en pige ser bedre ud med langt hår, og at det virker noget usædvanligt at se en dreng med den slags. — Men det passer ikke. Langt hår klæder ikke en pige bedre end en dreng, og efterhånden er der jo så mange drenge, der har det, at det ikke længere kan være usædvanligt for de ældre.

Pernille Lykkeberg, Fasanvej 20, Horsens: — Jeg synes ikke, det gør noget, at piger touper deres hår. I hvert fald ikke, hvis de sørger for, at det bliver redt ud, før de går i seng om aftenen, og hvis de passer på, at det ikke bliver touperet så meget, at det sidder i totter, og det kun er det øverste lag, der er redt ud. — I øvrigt er det ikke længere moderne med touperet hår.

Kent Christensen (12 år), Enighedsvej 61, Frederikshavn, skriver: — Jeg mener, at U-lan-dene skal hjælpes ved, at man fra andre lande udsender specialister, som kan lære dem op. De skal begynde i det små og lære alt fra grunden, men ikke forceres frem til at påtage sig opgaver, som de endnu ikke er i stand til at magte.

Også du er meget velkommen med et bidrag til denne side. Skriv til Onkel Peter, Weekend-komsammen, Nr. Farimagsgade 49, København K.

DE TRE DØTRE

Et fortsat eventyr starter i dag * Følg med fra begyndelsen

Erling Pedersen, Oehlenschlägersgade 75 B, 1. th., har skrevet dette spændende eventyr, som fortsætter de kommende par søndage.

Ude i den store skov lå der et lille stråhus. Solen skinnede dejligt ned gennem grenene, men folkene i det lille stråhus sov endnu. — En af husets tre døtre var dog allerede på benene. Hun gik og gjorde rent og lavede kaffe til den øvrige familie.

De to andre døtre var ikke meget for at bestille noget. De følte sig for fine til det huslige arbejde. De gik begge to i skole og boede egentlig kun hjemme for at kunne spise og sove. Faderen i huset var året rundt på forretningsrejser. Ham så familien kun noget til en sjælden gang, men han sørgede for, at der hver måned blev sendt penge hjem til konen, og desuden sendte han altid et lille beløb til hver af sine tre døtre. Den flittige af pigerne, som alle de andre kostede med og så ned på, fik dog aldrig disse penge. Der beholdt moderen, som hver gang sagde til sig selv: — Hvad skal Sjuske-Marie dog bruge penge til? — Hun gik jo altid kun derhjemme i sine to søstres aflagte tøj.

En dag fik man at vide, at landets prins var blevet bortført af en ond heks, der boede på et højt bjerg.

Fra kongens slot havde man gang på gang sendt nogle soldater op på bjerget for at slå heksen ihjel, men hver gang soldaterne nåede et stykke op ad bjerget blev de forvandlet til mus. Kongen var ude af sig selv, fordi han var klar over, at hans søn prinsen sikkert også var blevet fortryllet af heksen. I sin fortvivlelse lukkede han sig inde i et lille tårnværelse i slotet, hvor ingen var i stand til at finde ham.

En dag sagde moderen i det lille stråhus til sin datter Sjuske-Marie:

— Du må gå i skoven og hente bær, så vi kan få lavet noget grød.

Sjuske-Marie gik i skoven, men kunne ikke finde et eneste bær. Da hun kom tilbage og fortalte, at der ingen bær var, tog moderen en tyk stok og begyndte at klø løs på pigen.

— Sådan en doven tøs. — Tror du virkelig ikke, der er bær på denne tid af året. Af sted med dig igen og kom ikke tilbage, før du har bær med.

Sjuske-Marie gik på ny ind i

skoven. Hun gik og gik uden nogen steder at finde, hvad hun søgte, men pludselig stod hun på en stor mark med så mange bær, at hun næsten trådte i dem. — Sjuske-Marie begyndte straks at plukke, og det varede ikke længe, før hendes kurv var fuld. — Glad begyndte hun at gå tilbage, men pludselig skete der noget ...

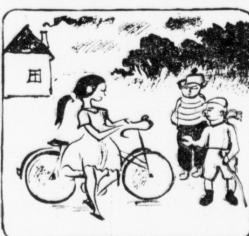
(Fortsættes på søndag).

Det kunne se ud, som om det var et par vordende modetegnerinder, der havde tegnet denne stribe unge piger. Det er Inge-Marie Andersen (13½ år), Jens Søndergårdsvej 15, Højbjerg, og Tore Madsen (13½ år), der har sendt mig disse udmærkede prøver på deres formåen.

UNGERNE

Immanuel Tjerne tegner og fortæller

Vibeke har fået en ny cykel at sin far, Johan og Jakob synes, hun bliver mægtig forkælet. Sådan et ene barn, siger de. Ah, hold nu op, siger Vibeke, kan I ikke tale at se at andre får noget. Sådan en kæledukke, siger Johan. Sådan en forvandt tos, siger Jakob. Tag nu og hold op, hvad bilder I jer ind? Nej, råber Annemarie, der kommer dansende, har du fået ny cykel, Vibeke? Ja, er den ikke

fin, jeg har lige prøvet at køre på den. De to drenge derhenne er så drillesyge, de kan ikke tale at se, at nogen får noget, de ikke har. Elles du på dem, siger Annemarie. Må jeg ikke få lov at prøve at køre på din nye cykel, jeg skal nok være meget forsigtig? Jo, det må du godt, men du skal passe på de drenge, for hellere end anden vej. Arh, de kan da ikke genere mig, så kører jeg bare lige på dem. Pas nu på cyk-

len, råber Vibeke. Ja, det skal jeg nok, siger Annemarie og kører hen ad vejen. Nej, hvor er den dejlig at køre på. Drengene havde stået og skumlet, og de havde så godt sig under en busk ved vejen.

Da Annemarie kom kørende forbi, stak Jakob en kæp i cykelhjulet, så Annemarie vältede med cyklen og vendte benene i vejret og slog sig. Avra, råbte Vibeke, I